

BLUE BERET

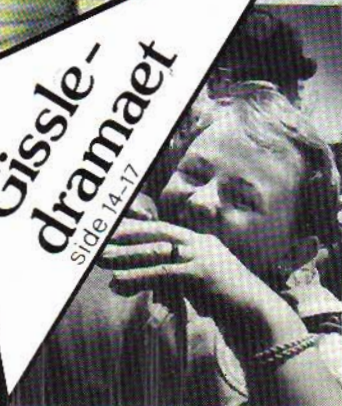
DEN NORSKE FN-STYRKEN
I LIBANON

Nr. 1/XV JULI 1985

Gissle-
dramaet
side 14-17

DEN STORE DAGEN side 12-13

Din lokalavis....

Her har du din første lokalavis for kontingent XV. Bruk avisen. Tips oss. Send gjerne korte leserinnlegg — under fullt navn. Fortell om smil i hverdagen. Men vi svinger også svøpen dersom det skulle være nødvendig.

Kort sagt: Blue Beret skal være en lokalavis på linje med våre hjemlige.

De seks forutgående kontingentene trykket sine aviser på Kypros. Flotte, fargespakende trykksaker. Men prisen, produksjonstiden og antall utgivelser ble deretter.

Vi har derfor valgt å gå tilbake til vår gode, «gamle» samarbeidspartner fra de første kontingentene, nemlig Y. Markarian designing & printing services i Beirut — et firma med en særegen evne til å overleve alle krigshandlinger.

Så et hjertesukk om fotografier: På grunn av tidsnød og begrensede foto-papirressurser kan vi ikke etterkomme ønsker om ekstrakopiering og avdelingsbilder. Vi tar heller ikke sikte på være «hoff-fotografer» for våre toppsjefer. Unntakene er fotos av enkeltpersoner som kommer på trykk i Blue Beret.

Men husk: Blue Beret er din avis. Bruk den!

Redaksjonen.

PIO/Hans E.H. Jacobsen   **Ass. PIO Kåre M. Hansen**

Trykk: Y. Markarian designing & printing services, Beirut. Tel: 363 928. Artiklene kan fritt benyttes ved kildehenvisning, unntatt i kommersiell utnyttelse, reklame etc.

Johan Ryddingstad i samtale med fenrik Espen Krüger-Andersen

8. MAI OG FRED VETERAN MØTTE FN-SOLDATER

87 år gamle Johan Ryddingstad og den langt yngre fenriken Espen Krüger-Andersen fra kp B har samme overordnede mål, nemlig fred. Men tidsdifferansen er 40 år, og henholdsvis i Norge og i Libanon.

De to møttes under paradeoppstillingen i Trandumskogen 8. mai. Ryddingstad i sitt veterankompani, Krüger-Andersen i FN-avdeling.

Trandumskogen representerer ett av de mørkeste kapitler i okkupasjonshistorien. Her ble 173 nordmenn, 15 sovjetborgere og 6 engelskmenn henrettet.

Ryddingstad bygget opp en hjemmestyrke i Ullensaker, Nannestad og Gjerdrum — en styrke som i 1945 omfattet 300 mann.

— 8. mai tok vi på arm-bindene, og inntok posisjoner.

Endelig var det fred, sa Ryddingstad til Blue Beret.

Veteranen var skeptisk til at norske soldater skulle tjenestegjøre i Libanon. For selv om veteranen ikke deltok i aktiv kamp, opplevde han på nært hold krigens grusomhet.

— Her ligger syv av mine kamerater, var en bemerkning vi overhørte under minnehøytidligheten.

SEND BLUE BERET HJEM!

PRESTENS BØNN

— Vi må vokte oss for å tenke snevert om englebudskalet «Fred på jorden» som lød over Betlehemsmarken den julenatt da Jesus ble født. For Jesus kostet det fredsskapende arbeidet livet. Vi bør søke å se på vår innsats som en konsekvens av Hans innsats, sa bataljonsprest, major Torbjørn Olsen på oppstillingen for H M Kongens inspeksjon. Presten tok utgangspunkt i et vers fra Matteus, «Salige er de som skaper fred; for de skal kalles Guds barn». Og med avdelingen rettet opp og fanen til manøver fremførte Olsen denne bønnen:

«Barmhjertige Gud, himmelske Far du som sendte din Sønn til verden for å skape fred mellom oss og deg. Vi ber deg, -gi oss alle del i denne fred, og hjelp oss å bringe fred ut over hele jorden. Kom alle dem til hjelp som i Libanon og andre steder lever under lidelse, ufred og utrygghet. Gi kristne og muslimer å leve sammen i fred og fordragelighet. Gi de forskjellige trosretninger å underkaste seg deg, vår alles felles Gud, i ydmykhet og kjærlighet. Velsign vårt land og folk, vår Konge og hans hus. Ved Jesus Kristus, vår herre. Amen».

Fedre og sonner i FN-tjeneste

Tre stolte fedre, med ditto sønner. Vi samlet dem på Norbatt Plass i Ebel es Saqi. Senere skulle det vise seg at fotoelektronikken hadde sviktet. Takke oss til «gamlemeldage» kameraer.....

Kaptein og forsyningsoffiser Gunnar Barø fikk familiens UN-stafettpinne fra velferdsassistent Erik Barø. Hos vår ingeniøroffiser, junior ambulansesjåfør. Og sist, men ikke minst, Methi-dynastiet. Kaptein Hans Methi

er nå sjef for sambandstroppen i Norbatt XV, mens sønnen Rune var vognfører i mek. troppen i forrige kontingent. I Saqi hadde de en ukes overlapping. På samme tid var kapteinens andre sønn på Skjold.

Kaptein Barø tjenestegjorde i Gaza i 1958 og i Libanon i 1983, og er således for veteran å regne.

— Jeg måtte ned for å sjekke om det var noe i alle skrønene, sa junior til Blue Beret.

De søker rekap:

Verksted-Veteraner

Veteraner i verkstedkompaniet. Foran fra venstre Jörn Andressen, Mihaly Köteles, Sture Karlsen, Kåre Atle Nöstevold og Einar Wahl. 2. rekke fra venstre: Henning Netka, Tom Gustavsen, Pål R. Vik. Bakerst fra venstre John Kr. Hjelle, Frdbe Halvorsen og Torfinn Danielsen.

Vi vet ikke hva som trekker selv i vår sola på Helgelandsmest, - dykkerkurs i Eilat, moen.

Jentene i Tel Aviv, safari i Kenya, gode lønnsbetingelser eller rett og slett det fine kameratskapet. Men faktum er iallefall at samtlige av disse 11 karene i Verkstedkompaniet allerede har to perioder bak seg i Libanon, og nå er gang på tredje.

Men ikke nok med det: De aller fleste akter å søke re-kap.

— Altfør kaldt her hjemme, sier Torfinn Danielsen fra Bogen i Lofoten, som hutrer

Den som tror at det bare er ferie i verkstedkompaniet, tar skammelig feil. Kjøretøyer, aggregater m.v. blir utsatt for voldsomme påkjenninger.

—Den amerikanske pick-upen 7-20 er verst. Bygd for sivil bruk, og tåler ingen ting, sier bilmekanikerne.

Norbatt står ikke særlig høyt i kurs hos verkstedfolket.

«Kjører som noen svin», betyr et par av karene.

MEK. TROPPIEN «JAGDE» IDF

PPK 82 «jager» IDF ut av Saqi.

Lørdag 1. juni. Sista i Ebel es Saqi. Mange har tatt «soltjeneste» mens etternølerne slentrer oppover fra spisesalen. Så skjer det. Sambandet knitrer. MP raser nedover mot vakta. Mek. troppen setter seg i bevegelse. Innfartsveiene fra nordsiden sperres. En IDF-PPK har klart å presse seg gjennom CP-en. En annen PPK skyver MP-jeepen bakover. Den første PPKen kjører innover mot Saqi. Kjøpmenn rydder utstillingene. Her kan det bli bråk.

IDF-PPKen kjører ned i ei grøft idet den vil passere en norsk kollega. Vognfører Kveset Hagen beordrer full fart. Et lett sammenstøt, og «IDF» Kjøretøyet skrelles for

utstyr på venstre side. To andre norske PPK-er kommer til assistanse. Israelerne sitter i ei klemme, og kan kun komme en vei: Ut av Saqi. Samtidig raser en finsk SISU-vogn innover.

To andre IDF-vogner nærmer seg Druserbyen fra sydsiden. Mek. troppen sender opp en PPK. IDF velger å snu. Stor begeistring blant de sivile.

Nordmennene «vant» slaget, uten at et skudd ble løsnet. Slikt gir selvtillit.

«Takk» til IDF for nyttig test av beredskapen og de nye mannskapene i Norbatt XV. Men heretter vil vi ha sistaen i fred.....

Vognkommandør Kåre Eldar Kveset Hagen og troppsjef Thomas Totland med bære, vanntank og kjenningsmerke som ble revet av IDF-vognen i sammenstøtet. Fine trofeer....

BN – LEGEN OM JALLA-MAGE, SLANGEBITT OG “HYSJ-HYSJ”

Sanitetstjenesten i Norbatt er dimensjonert for avansert førstehjelp ved krigs- og sivilskader, almen legepraksis samt pleie og behandling. Faglig ansvarlig er bataljonslege, major Jan-Erik Thue (34), distriktslege fra Eidskog.

— Nå i varmen er det mange tilfeller av «jalla-mage». Hva er dette?

— «Jalla-mage» er en populærbetegnelse for alle typer diare- og oppkastssykdommer, og utløses ved bakterieinfeksjon eller matforgiftning. Den beste garantien mot slike mageonder er nøye personlig-, mat- og vannhygiene. Ikke ta sjansen på å spise f.eks. kjøtt, plommer, kirsebær eller salat som ikke har passert vårt eget kjøkken. Derimot kan du nokså trygt drikke kokt kaffe eller te hos sivile, sier Thue.

Alle mulige forholdsregler til tross, så kan du rett og slett ha «uflaks» ved at du in-

tetanende får bakterier i deg. Og omvendt: Enkelte veteraner påstår de kan spise nær sagt hva-som-helst uten å få magetrøbbel.

Men slår først jalla'en til, så ikke vent for lenge med å oppsøke sykestua, særlig hvis magetrøbbelet er kombinert med feber, hodepine og slapphet. Magesekk og tarmen må da «tømmes», ganske enkelt ved å stanse matinntaket noen dager. For å få nok næring kan det da være nødvendig med intravenøst. Hjelper ikke denne kuren må vi ta i bruk medikamenter.

SLANGER OG SKORPIONER

Slangebitt er sjeldne, skorpionbitt noe hyppigere. Giftmengden varierer fra hugg til hugg. Men grovt sett går bn-legen med på en sammenligning med vanlig, norsk huggorm. Av skorpionene er det kun den gule som er farlig.

Hovedregelen er å ta Betapred-tabletter (i alle førstehjelpsvesker), kjøle ned

bittstedet og holde pasienten i ro. Søk lege, og om mulig identifiser hva slags slange eller skorpion som har bitt.

VENERISKE SYKDOMMER

— Statistikken fra tidligere kontingenter viser at soldatene ikke vet nok om veneriske sykdommer. Enkelte typiske leave-steder er internasjonale smittereservoarer. Flere av sykdommene er tildels umulig å behandle. Kondom gir en stor grad av sikkerhet, med unntak av flatlus og kjønnsvorter. Men enkelte av

de veneriske sykdommene kan også overføres ved noe så «uskyldig» som et kyss.

— Nå driver du skremsepropaganda....

— Jeg er ingen mørkemann. Advarslen kan rettes generelt til alle norske turister: «Ikke oppsøk tilfeldige forbindelser». En ting er faren du selv utsetter deg for. Kanskje mer alvorlig er den smittefaren du kan representere hjemme i Norge. FN-soldater som hjemlige smitekilder ville være et nederlag for Forsvaret og for FN-styrken som sådan, sier Thue.

Dyrlegen trår til?

FN-kontoret har hatt et svari strev med å få tak i nok leger til Norbatt XV. Oppsetningen tilsier tre leger, men ved hand-over var kun en på plass, nemlig bataljonslegen.

— Vi får ta ibruk veterinæren, fleiper Thue, som ble meget imponert etter å ha sett dyrlegen i aksjon med en vakthund.

— Det første han gjorde var å stoppe kjeften på den. Derneft ble pasienten bundet på alle fire, og kunne ikke røre seg en centimeter. Og da behandlingen var ferdig og pasienten løslatt sprang den avsted det forreste den kunne. Med en slik teknikk overfor soldatene blir det neppe noen pasientkø, bedyrer Thue...

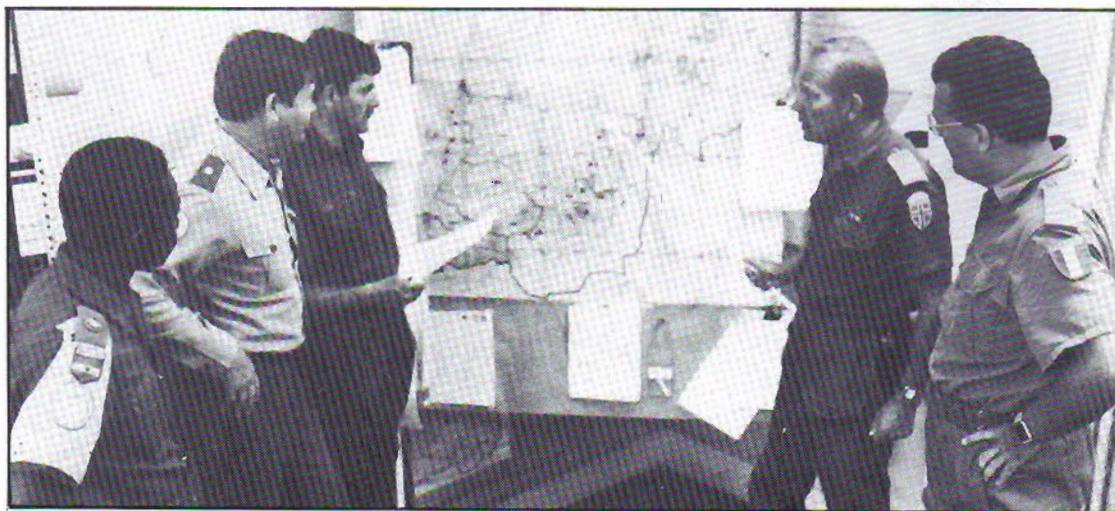
BEKKEVAHRS HUGIN & MUNIN

Hugin & Munin

Ob.lt.Knut Bekkevahr's internasjonale stab er UNIFIL-commander's Hugin og Mugin, — hva ikke-UNIFIL militær og sivil aktivitet angaar. Og akkurat som gamle Odin sendte ut sine ravner Hugin Munin for nyhets-innsamlign, så gjør Bekkevahr tilsvarende.

— Vi trekker veksler på bataljonenes militære informasjonsoffiserer, og kilder som nyhetssendinger og aviser, sier Bekkevahr, som slett ikke liker betegnelsen «etterretningsoffiser». Så har da staben hverken Miss

Internasjonalt hos MIO-en i Naqoura. Fra venstre maj. Pat Zikpi (Ghana), maj. A.Vennala (Finland), capt. C. Sexton (Irland), ob.lt. Knut Bekkevahr (Norge) og ob. lt.H. Lafage

Money Penny eller «licence to kill».

Den systematiske innhentingen av opplysninger er ikke mindre viktig av den grunn. Militær aktivitet er et resultat av politisk utvikling. Det ene utløser det andre. Og skal

UNIFIL-ledelsen kunne foreta en fortløpende vurdering av situasjonen i Libanon er det ikke nok å telle granatnedslag og PPK-er.

— En uhyre interessant jobb i et fint, internasjonalt miljø, sier Bekkevahr. Da Blue Beret

besøkte ham i månedsskiftet kunne han med egne og ravnens iakttagelser følge den israelske tilbaketrekningen. En av hans norske forgjengere kunne telle kolonner motsatt vei. Men det var for tre år siden.

Indre blødninger til tross, — Kjell Totland tok det hele med fatning. Noe lignende har han aldri tidligere opplevd. Nå er han tilbake i Bergen igjen, og må nøye seg med minnene fra Norbatt X.

Rask dimmisjon

Geværman Kjell Totland (38) fra Bergen følte seg litt uvel på rotasjonsflyet på vei til sine andre 6 mnd. - periode i Norbatt. På grunn av veisperring nådde ikke laget hans Cheeba ankomstdagen, men overnattet på 4-3.

Neste dag besvimte han på toalettet. Blodet formelig fosset ut. Ambulanse til Saqi, deretter helikopter til Swedmedcoy. «Indre blødninger» var diagnosen. Da Blue Beret besøkte ham antydet Totland at han ville bli sendt hjem p.g.a. stort blodtap. Og slik ble det.

I underkant av et døgn som soldat i Norbatt. Det må være rekord.

GLIMT FRA GARDERMOEN

Køståing. For små bukser, for store sko. Reisepenger. Legesjekk. Alkoholproblemer? To sprøyter i hver arm — sånn for sikkerhets skyld. Lapskaus. Skopuss. Tidlig opp neste morgen.

Innrykk på Gardermoen for to måneder siden. Befalet møtte tidligere. Oppstilling i snøvær. Det var det året våren ikke kom. Men så plutselig: Direkte overgang til sommer.

Informasjonsmøter. Ambush, DFF, IDF, CP, PX, leave, Truls, Medevac. Fremmede betegnelser. Skyteøvelser, drill. Vi trenes til FN-tjeneste. Men tiden går sent. Vi ser langt etter forpartiet. Snart er det vår tur. Og den femte juni kjører siste buss ut av porten.

Siktejustering på 84 mm «Carl Gustav».

Neste gang på Sør-Gardermoen dimmer vi.

Her skal det prodres.

Den første oppstillingen.

Utstyr i pose og sekk.

SAMAR FRISK IGJEN

Snart to år gamle Samar fra Hebbariye er frisk igjen, takket være norske sanitetssoldater, innsamlingsaksjon til flybilletter i Norbatt XIV, tilskudd fra UD og en måneds behandling i Norge.

— Samar hadde brannskader over 15-20 prosent av kroppen. Vi regner 10 prosent som livstruende. Et stort sår på ryggen var åpent og gjennombetent.

Det er lege Alain Øgaard ved Rikshospitalets

plastisk-kirurgiske avdeling som siet dette til Beret. Ryggsåret er nå dekket med hud transplantert fra Samars lår. Et snitt i venstre armhule avlaster skulderen.

Den lille. Brunøyde og stillferdige Samar var Rikshospitalets kjæledegge. Ukebladet og aviser stod i kø for fotografere henne og moren Zeini Ahmad Hadid. Og gleden var ekstra stor da Samar tok sine første, spede skritt dagen før avreisen til Libanon.

ZEINI AHMED HADID:

JEG ER EVIG TAKKNEMLIG

— Jeg er evig takknemlig for all den hjelpen Samar har fått i Hebbariye og her i Norge. Hjertelig takk.

Daad Gjerde (ex.Tibnine) tolket Zeini Ahmad **Hadids**

takk til oberstene Skaar og Bacher i avgangshallen på Gardermoen. Og lille Samar tittet med store, brune øyne opp på de høye offiserene.

Så vi en liten rørt tåre i oberst Bachers øye....?

Samar tar nølende, men stolte skritt på Gardermoen. I bakgrunnen Daad Gjerde fra Tibnine, gift med en norsk FN-soldat og nå bosatt i Oslo.

Mor og barn på Rikshospitalet.

Sanitetsoldat Per Arne Hansen fulgte Zeini og Samar på flyet tilbake til Libanon.

DETTE ER NORCO

NORCO er hele den norske UNIFILkontingentens «overbygning». Ikke noe gedigent hovedkvarter med kontorlandskap, messe og egen vaktstyrke — men en ganske alminnelig liten prefab. Samtidig er NORCO stabselement for de 44 nordmennene i Naqoura og Beirut, fordelt på UNIFIL HQ, Log, MP, Movecon, Norco-staben og en enslig journalistsvale, red.sekr. /major Nordenborg, som er nestleder ved UNIFIL-hovedkvarterets militære presse- og informasjonskontor. Han er blant annet med på å gi ut UNIFILs magasin «Litani».

Selve Norco-kontoret ledes av oberstløytnant Kjell Amyr, med lt.Kjell Opkvitne som altmulig-mann og tre menige/

Hilde Johannessen flankert av to bla' Kjell, lt. Opkvitne til venstre og ob.lt. Amyr til høyre.

korporaler til kontortjeneste, arkivering og som sjåfør.

De som tror Naqoura på

Middelhavskysten bare er sol, fest og bading tar skammelig feil. Telexer, brevveksling, arkivering, re-kapsøknader og

andre personellsaker, klarering av helikoptertransport, program for besøkende etc. tar de fleste soltimene.

Kaptein Reidar Løvlie og løytnant Knut Greve gjør klar for sprengning.

CLUSTERS SPRENGT

En bonde finner to sprenglegemer nær 4-8. Fenrik Nergaard klarer stien, legger ut minetape og setter plastkopper over steder detektoren slår ut. Ekstra minetape sperrer stedet der de to pingpongballignende clusterne ligger.

Neste dag: Klargjøring for sprengning. De rette instanser varsles. Lege, sykepleier, sanmann og sjåfør står klar. Splintvest og hjelm på. Ammunisjons-offiser, kaptein Løvlie og pitropsjef, løytnant Greve, plasserer halvannen kilo sprengstoff over clusterne. En fem minutters lunte tennes. Raskt ut av området. Et dumpt dønn. Jobben er gjort.

TIL TJENESTE I REVERS

Løytnant Lars Dahlø i verkstedkompaniet har bildilla. Amerikanske biler. Meningen var at han skulle kjøre fra Bardufoss til Amcar-mønstring i Oslo helgen før innrykk på Helgelandsmoen.

Så langt kom han ikke. På Hamarøya røyk girkassa. Bilen gikk bare bakover. Dahlø fant ingen annen råd enn å rygge videre, — 10 mil mot Fauske og en kamerat med verksted.

— Andre bilister gned seg i øynene. Jeg brukte mest speilene, men måtte snu meg i de verste svingene. Ingen sak med en såpass lang bil og servostyring, sier Dahlø.

Løytnanten kom til Amcar-mønstringen, men uten bil. 10 mil i revers kvalifiserte likevel til hederstrofeet, «longest distance».

Amcar-entusiast Lars Dahlø i verkstedkompaniet rakk både vårmønstring og FN-tjenesten etter å ha rygget 10 mil over Hamarøya.

KORTVARIG IDYLL PÅ SØR- GARDERMOEN

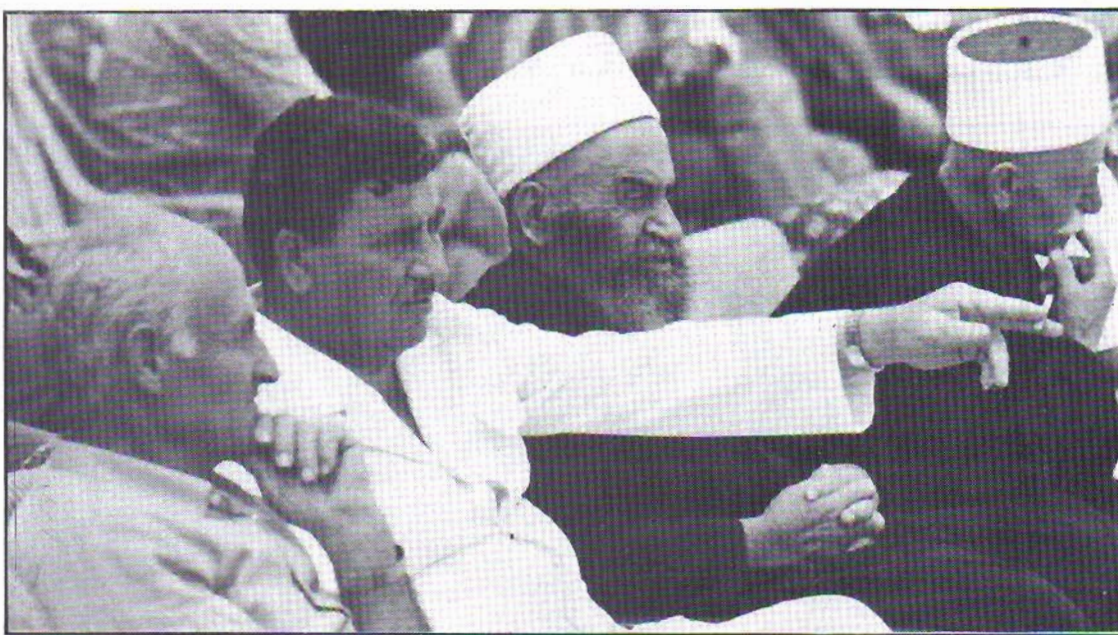
Den sene og kalde våren ble disse nøstenes bane. Løytnant Helge Linnerud, transportoffiseren på Sør-Gardermoen, fant de to forkomne hareungene i en verkstedbygning. Ungene var ca. en uke gamle, — forlatt av moren.

Linnerud konsulterte eksperter. Hareungene ble foret med en blanding av skummet melk, vann og sukker. De kom seg utrolig raskt. Og nattedyr som de var holdt

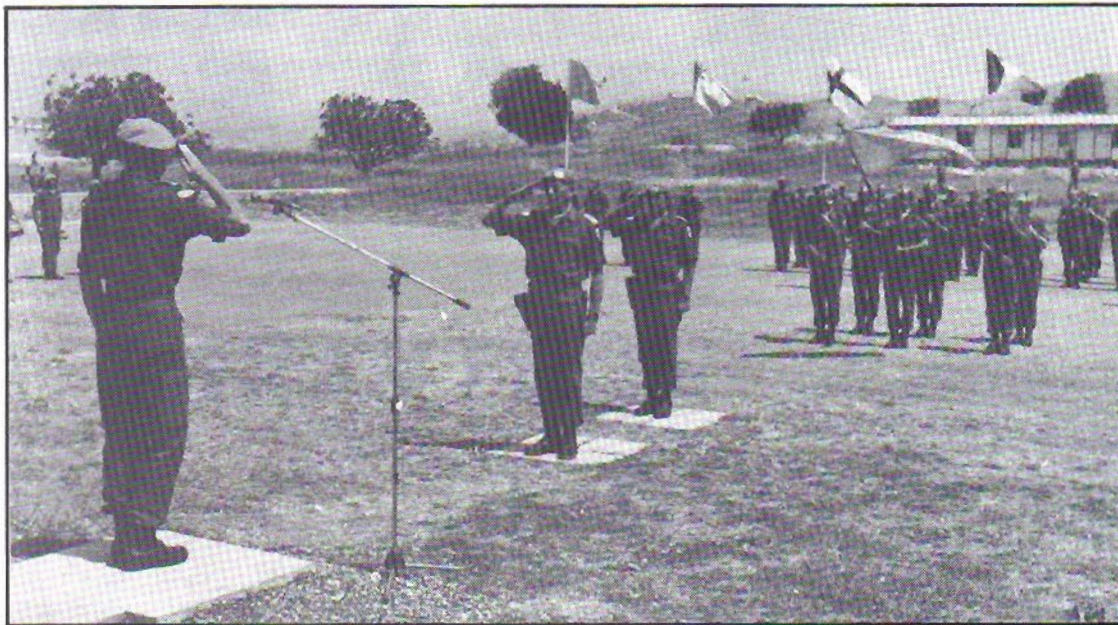
de et lurveleven da transportens folk skulle ta kvelden.

Men idyllen varte ikke lenge. Etter en av de mange, daglige lufteturene ble den ene av ungene plutselig lam i den ene siden. To timer etter var ungen død. Den andre fulgte etter neste dag.

Kortvarig idyll. Og ingen haresteik på hjemkomstfesten etter seks måneder i Libanon.

Gjester fra landsbyene.

Fra overtakelsessermonien. Til venstre oberst Singstad, dernest oberst Skaar (re-kap) og ob.lt. Bakke.

Den siste inspeksjonen før avreise til Norge.

HAND OVER I EBEL ES SAQI

De israelske styrkers omgrupperinger og delvis overføring av kontrollen til South Lebanon Army (SLA) har ført til en mer spent situasjon, så kontingentsjef oberst Eystein Singstad ved hand-over Norbatt XIV /Norbatt XV på Steinmyra Stadion i Ebel es Saqi 29. mai.

Obersten berømmet Norbatt XIVs innsats, og var sikker på at den nye bataljonen var godt forberedt til å ta over.

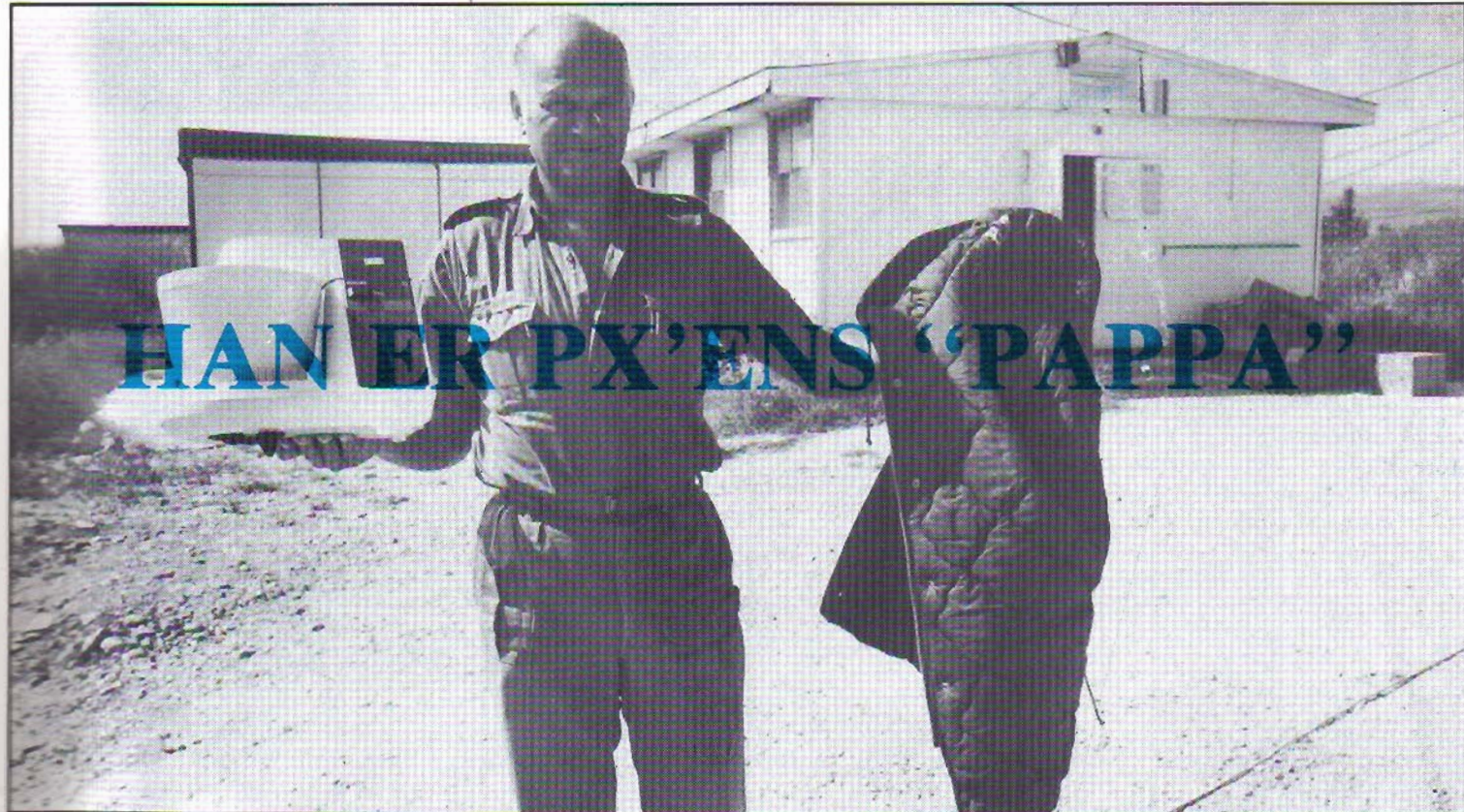
Våre forgjengere kom fra oppgaven uten alvorlige uhell av noen slag. Det er dessverre unikt, og bør anspore til oppfølging.

Etter tradisjonelle honnørvagivelser, flaggparade etc. inspiserste oberst Singstad og oberst Skaar et knippe menige og befal fra hvert kompani.

Tilstede var bl.a. inviterte mouchtarer og sjeiker fra landsbyene innen Norbatts operasjonsområde. Og på sidelinjen stod alle vi fra Norbatt XV som trippet etter å komme igang, og bli herrer i våre egne hus.

Vel blåst, Norbatt XIV. Nå er det vår tur.

PS. Festlunchen smakte fortreffelig!

Kaptein Erling Strømvoll er Norbatts kremmer. I sine velfylte butikkhyller på PX'en har han et fristende utvalg av kapitalvarer som kan få selv den største gnier til å lette på lommeboka. Og at driften går bra skulle det ikke være tvil om: Omsetningen i forrige kontingent lå på omlag ti millioner kroner. Visste du forresten at Strømvoll er en slags PX'ens «pappa»? Som offiser i Norbatt I var han en av de som dro igang det populære velferdstiltaket. Det begynte i det små:

— Vi dro til Libanon med mineralvann og øl for hundretusen kroner. Utsalg ble opprettet i telt og en utbommet bensinstasjon. I løpet av noen få timer ble hele varebeholdningen utsolgt, og det var tydelig at vi hadde skutt blink. Soldatene hadde nemlig ingen andre velferdstilbud, og det var heller ikke lokale butikker, som solgte radioer og fotoutstyr. Derfor fikk vi solgt omtrent alt vi kunne skaffe av slikt, forteller Strømvoll.

Han innrømmer at behovet for PX'en muligens har avtatt etter hvert som den lokale handelsstand i Norbatts AO

har bygget ut, men det er fortsatt til stede ut fra et velferdsmessig synspunkt. Pengesterke kunder strømmer daglig på: Ordinær omsetning på mellom fire og seks tusen dollar pr. dag.

— Noe som fører til at butikksjefen gnir seg i hendene?

— Jeg synes selvsagt det er hyggelig at driften går bra, men har likevel et nokså avslappet forhold til dette. Skal jeg være ærlig tror jeg nok mange handler mer enn de har bruk for. Det blir lett en kjøpesyklus her i Libanon, og etter en tid blir en dollar mer og mer lik en krone.

Åtte personer er beskjeftiget med drift av Norbatts PX-utsalg og kantiner. De har sin travleste tid i midten og på slutten av hver kotingent. Da skal nemlig alle handle.

— Jeg vil gjerne informere om at vi nå begynner å ta opp personlige bestillinger på fotoutstyr, bilradioer, video og T. Vi prøver å etterkomme alle ønsker, men forlanger et depositum på 75 prosent av varens kostnad. For sikkerhets skyld, sier kaptein Erling Strømvoll.

Utpakking og prising av varer hører med til de daglige tjenester ved PX'en i Saqi. På bildet ses fra venstre korporal Trude Raasok, fenrik Egil Vestre og sersjant Elin Heen.

DEN STORE DAGEN...

Og så var det ikke lenger bare «Kanskje kommer Kongen». For tirsdag den 21. mai dukket virkelig Hans Majestet opp på Gardermoen for å inspisere Norbatt XV.

En av de som neppe glemmer kongebesøket så lett er sersjant Norunn Hovd som var vaktkommandør på Den store dagen. Dette forteller hun til Blue Beret: — Det ble den største opplevelsen i mitt liv. På forhånd var jeg både anspent og litt nervøs, men syntes det gikk greit. Jeg hadde tenkt grundig igjennom det som skulle skje i vakta, og håpet inderlig ikke Kongen ville fravike de faste prosedyrer. Det gjorde han heldigvis ikke. Guttene i vakta utførte sitt oppdrag på en eksemplarisk måte, og jeg tror alle var godt fornøyd, sier sersjant Hovd.

— Den største opplevelsen i mitt liv, sier sersjant Norunn Hovd om Kongebesøket på Gardermoen. Her står hun i stram giv akt mens Hans Majestet inspiserer vakta. Sjefen for FDI 4, oberst Bacher til venstre.

Norge har en konge som er stor på så mange vis, men i centimetre finnes det nok de som strekker seg litt høyere. Her Hans Majestet fanget inn fra en litt uvanlig kameravinkel. Fotografen sto nemlig på en trapp.

Smilende og velopplagt, joda, Kongen likte seg tydeligvis blant FN-gutta på Gardermoen. Han tok seg tid til å prate med flere av soldatene som sto stramt oppmarsjert. På bildet ses blant annet oberstløytnant Thorsen og major Olsen i STKP.

Det var utvilsomt verdige representanter for Norge Hans Majestet kunne ønske vel avgårde til Libanon. Inspeksjonen på Gardermoen gikk uten noen problemer, og fungerende bataljonssjef Thorsen var meget godt fornøyd med sine mannskaper.

GISSELDramaet

Fredag 7. juni: PIO og ass. PIO kjører med en ghanesisk kollega fra Naqoura til Finn-batt HQ. Vi blir møtt av alvorlige finske offiserer: «Vi har en affære gående her. Dere får vente så lenge».

Kjøkkensjef Lt. Karlsen, fenrikene Pedersen og Vedeld samt v/k Velle dukker opp. «Fem finner kidnappet av SLA», forklarer de.

Og der står vi. PIO og ass. PIO, - i det sivile journalister. Nyhetsjournalister. Med en verdensnyhet i fanget - før de internasjonale nyhetsreporterne og allverdens garvede krigsreportere. Bastet og bundet i UNIFIL-uniform. En rask nyhetsmelding, et foto - ja bare et tips ville innbragt tusener.

finner tatt. På vei «hjem» fra leave. Finnene slår full alarm. PPK-er og lastebiler fylles med kampklare soldater. Få timer etter ankommer tropper fra Frenchbatt og Fijibatt. Også Norbatt iverksetter FMR.

Vi hører radioforhandlinger. SLA-major Rubin Abud gjør det helt klart: «Hvis jeg ikke får møte mine menn innen en halv time vil jeg skyte alt UNIFIL-personell».

Knokene hvitner der finnene tar fastere grep om automatgeværene. De vet det kan bli blodbad, men håper i det lengste på en løsning.

Tidsfristen går ut. Ingen skutt. Stemningen letner. Forhandlingene fortsetter.

Lederen for de 11 SLA-desertørene hentes fra Tyre til

Finnbatt HQ. Dobbelvakt utenfor rommet hans. Ekstra vakt på balkongen over.

Lørdag morgen: Forhandlingene fortsetter. Den finske obersten er fortsatt øm etter knyttneveslag i ansiktet og kolbest øt mot kroppen. Vi norske får dra avsted til Normaintcoy, hvorfra Radio Norbatt blir orientert om situasjonen.

I løpet av lørdagen er gisseldramaet blitt hovedoppslag i alle nyhetssendinger. I Finland har man ekstra radiosending hver time. Stor diplomatisk aktivitet. Den finske regjeringen henvender seg til Israel. I New York blir sikkerhetsrådet informert av FNs generalsekretær Perez de Cuellar. Journalister forsøker å komme inn i Libanon fra Israel, men blir nektet adgang.

Fire gisler blir løslatt, og bragt til Ebel es Saqi.

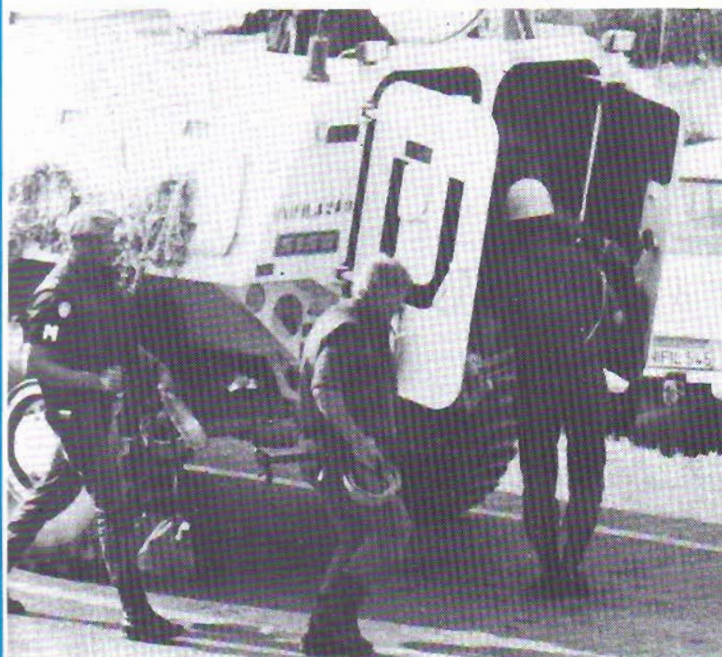
Søndag: De fire løslatte blir fraktet med helikopter til Finn-batt. Stor gjensynsglede. Men fortsatt er 19 gisler.

Mandag: Et historisk møte i Ebel es Saqi. For første gang går UNIFIL inn i direkte forhandlinger med SLA. Men møtet gir ingen konkrete resultater.

Tirsdag: Bataljonslege Jan-Erik Thue besøker gislene, de fleste utsatt for «psykisk stress». Forhandlingene fortsetter — uten resultat. Det var fortsatt langt frem....

*

Ny melding. Ytterligere 19

Finnene laster inn i en av sine PPK-er.

En kolonne med stridsklare soldater på vei ut fra Finn-batt HQ

Fortvilelsen kan leses i ansiktene på finske forhandlere. Helt til høyre lederen for de 11 SLA-desertørene, Ali Jebber.

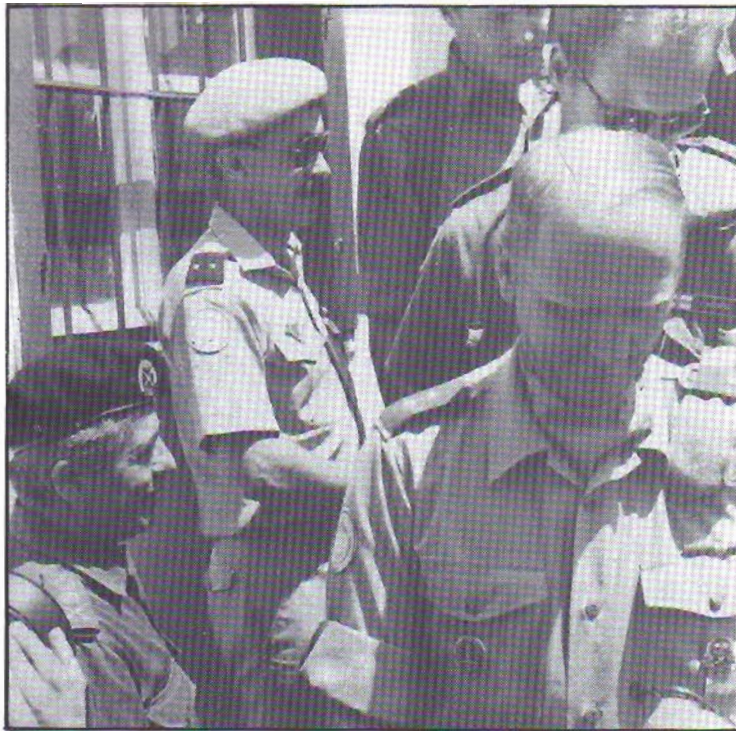
«Historisk»

Finnene vak gittevet i Marjayoun

Historisk møte i Ebel es Saqi. Bataljonens S-3, major Pind slund, mottar SLA's representant Rubin Azud for drøftelser i befalsmessen. Azud brakte med egen bevæpnet vakt.

Finske soldater på vei ut fra fengslet «overså» gen. Lahd (t.v.)

Her var finnene innesperret.

Norske sjåførar fraktet finnene til Saqi.

Et gissel tar farvel med fangevokter.

Et hastig farvel. I midten Lahds stabssjef.

Ob.lit. Per Thorsen tok imot finnene.

Det finske flagget blafret friskt på Steinmyra.

Ida levfald kastet seg om halsen på en finsk soldat.

Kjærlig gjensyn med eget våpen....

Mange tilskuere.

Ready for take off.

Innlasting på siste helikopter.

Blide ansikter på posten. Fra venstre «mesteren sjøl», kaptein Kristian Kjelstadli (Odda), sersjant Gunnar Bjerkesmoen (Lillestrøm) og fenrik Elfinn Vedeld (Nordfjordeid).

“POSTEN SKAL FREM!”

For postfolkene i Ebel es Saqi mer enn et forslitt motto. De ser gleden når menneskene mottar post. De vet de forvalter kanhende det beste velferdstilbudet, nemlig kontakt med gamlelandet.

Det er påstått at den norske posttjenesten er den beste i hele UNIFIL. Vi velger å tro det. Tre ukentlige postforsendelser hver vei. Og ikke hører vi snakk om B- og C-post....

TONNEVIS....

Det går anseelige mengder post gjennom kontoret i Ebel es Saqi. Siste Herkules i forbindelse med rotasjonen tok 8,2 tonn, mot «normalt» halvannet tonn pakkepost to ganger i måneden.

— Det er forbausende lite som blir knust, — store paller tatt i betraktning. Soldatene er heldigvis flinke til å pakke,

sier postsjef, kaptein Kristian Kjelstadli.

MYE KJØRING

Er det noen som har lært veiene gjennom vestre AO og til Tel Aviv, så må det være postfolkene. Tre ganger i uken over Metulla og ned til Tel Aviv med avgående post. Og tidlig neste dag opp til Roshanita, hvorfra post til Naqoura, Normaintcoy og Beirut hentes av NORCO-folket. Fredagene rekker ikke postfolkene «gaten» i Metulla før sabbatstengningen, og kjører vestre AO. Og i tillegg til ren postservice vanker det ofte småopdrag underveis.

FULL POSTAL SERVICE

Postkontoret i Ebel es Saqi, med «filial» i Normaintcoy hver mandag, yter full postal service på linje med våre

hjemlige postkontorer, — med et par unntak: Rikstoto og telegramanvisninger. Men «vanlig» Norsk Tipping går, med innleveringsfrist mandag. Postsjefen medgir at det har hendt kupongene ikke har nådd Norsk Tipping i tide, og anbefaler gjerne såkalte «femukerskuponger».

Om ikke så lenge vil postkontoret tilby «lydbrev» for 15 kroner. Et slikt lydbrev består av ferdig frankert konvolutt, og en kassett som man ganske enkelt leser inn på.

Postmesteren har dessuten tatt initiativ overfor Postdirektoratet for mulig spesialopplegg for førstedagsstempling av nye frimerker. Utvilsomt en kurositet, og ikke minst litt av et samlereobjekt for filatelistene. Og fra før av har vi jo det «vanlige», om enn spesielle, UNIFIL-poststemplett.

RUNDE ÅR I NORBATT

55 ÅR

Major Pettersen, 17. juni

45 ÅR

Major Vågseter, 10. juli
Ob.Lt. Thorsen, 11. juli
Kapt. Løvlie, 7. august

40 ÅR

Kaptein Grevskott, 22. juni
Johnny Thomassen, 18. juli

35 ÅR

Leiv Gunnar Grav, 29. juni
Major Pinslund, 8. juli
Thore Bråthen, 14. juli
Fenrik Vestre, 17. oktober

30 ÅR

Roger Norøy, 7. juni
Marit E.Flo, 28. juni
Lt. Totland, 30. juli
Fred Rune Green, 15. august
Hans Grinaker, 23. august
Lt. Hegreberg, 19. september
Per Ronny Lunner, 30. september
Major Lund, 1. oktober
Bjørn Myhre, 1. november

25 ÅR

Jack Olsen, 12. juni
Ole Enger, 20. juni
Fenrik Giske, 23. juni
Harald Torgersen, 26. juni
Lt. Kvile, 12. juli
Tor Erik Leganger, 19. juli
Inger Evensen, 31. juli
Frank Jørn Slydal, 2. august
Fenrik Nygaard, 20. august
Jørn Pettersen, 20. august
Ole H. Leirtrø, 14. september
Fenrik Krumsvik, 15. september
Kaptein Storsvold, 23. september
Jan M. Ramsvik, 30. september
Bjørn S.Flatøy, 14. oktober
Fenrik Lien, 28. oktober
Jan G.Rødhammer, 7. nov
Jarle Grimstad, 17. november

20 ÅR

Ben Barikmo, 6. juni
Tom Willy Lorentz, 17. juni
Ståle Nerisen, 20. juni
Kjell A.Michelsen, 20. juni
Espen Grongstad, 23. juni
Atle Kjähl, 5. juli
Per Kåre Trabant, 11. juli
Kurt J.Larsen, 17. juli
Johnny Thomassen, 18. juli

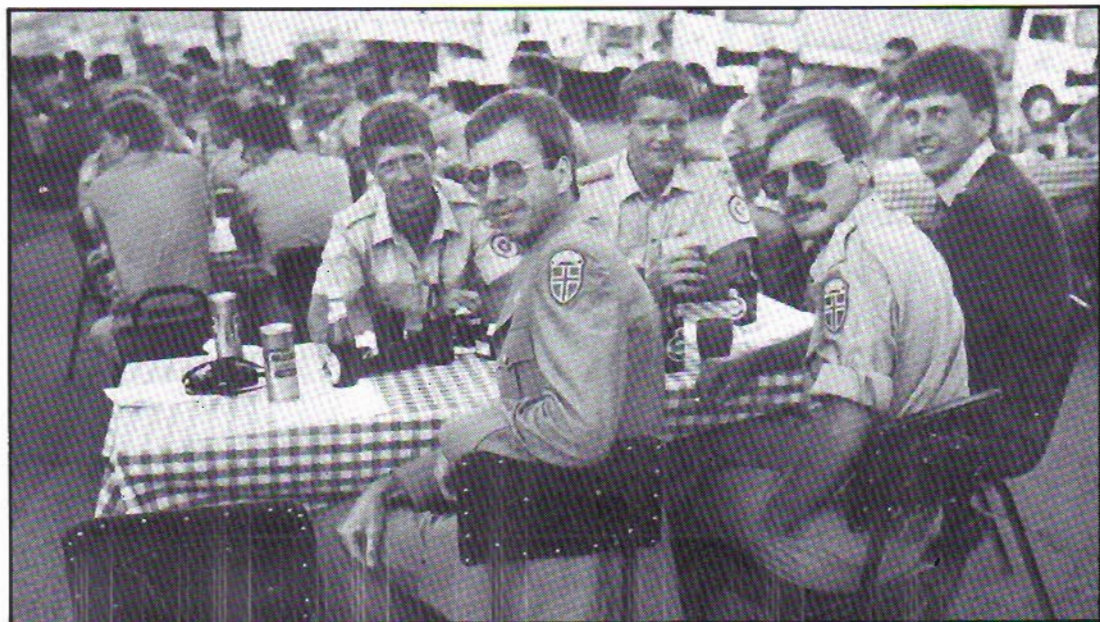
KOMPANIAFTEN I NORMAINTCOY

Normaintcoys (dis-) harmoniske befalskor.

Et helt kompani samlet på ett brett, bare med unntak av vekslers og portvakt. Vi snakker selvsagt om vårt eneste ikke-stridende kompani, — Normaintcoy.

Til gjengjeld (eller kanskje derfor?) kan verkstedfolket kunsten med velregisserte, sosiale arrangementer som f.eks. kontingent XV's første kompaniaften. Orgel, gitarer, «husorkester», lt. Strøm med trekkspill og nødvendig tilbehør, befalskor, prest og velferdsoffiser i storform, god mat og drikke. Trenger vi si mer?

Glade ansikter rundt bordene.

Kransnedleggelse ved minnesmerket over Jarle Haavard Warberg fra Evenskjær. Soldaten ble drept 18. april 1979 av en artillerigranat.

“DEN HÖYESTE PRIS”

— Noen ganger krever innsatsen for en bedre verden livet av enkeltpersoner. UNIFILs samlede tap på over 100 mann er et vitnesbyrd om at også vårt fredsskapende arbeid i Sør-Libanon har hatt sin pris. Vi skal huske på og hedre dem som har betalt den høyeste pris i vårt fredsskapende arbeid - sine liv.

Dette sa oberstløytnant Åsmund Bakke ved min-

nesmerkene over seks falne FN- soldater i Ebel es Saqi. Høytidligheten fant sted samtidig med et arrangement på Akershus der H M Kongen for første gang delte ut Forsvarets medalje for edel dåd.

Medaljen ble tildelt 28 befal og korporaler menige, derav 27 for innsats i FN-tjeneste i Sør-Libanon. Seks av medaljene ble tildelt post humt.

Medaljemottakerne

Jostein Berg
 Erling Robert Ekrheim
 Frøde Eriksen
 Egil Kjeldaas
 Kjell E. Ruud
 Jarle H. Warberg
 (Alle disse fikk medaljen post humt
 Inge Bakken
 Halvard Barlaup
 Einar Bolin
 Ivar Brenden
 Karl M. Eiane
 Tord Grimnes
 Bjarne J. Kastnes
 Bård Keysan

Rolf Johan Larsen
 Inge Albert Martinsen
 Jan G. Mjorud
 Bjørn Olsen
 Jan Vidar Pedersen
 Johan T.L. Rostrup
 Finn Smehaugen
 Knut E. Sortland
 Njål Steinnes
 Helge Sæthershagen
 Bjarne Tveter
 Dag Roger Vikerstad.
 Samtlige av disse fikk medaljen for innsats i FN-styrken i Libanon. Øystein Rodar fikk medalje for innsats i Norge.

Miner?

Israelsk kjøretøy observert på grusveien over Saqimyra. Utlegging av miner? En uttalelse fra en IDF-soldat styrker mistanken.

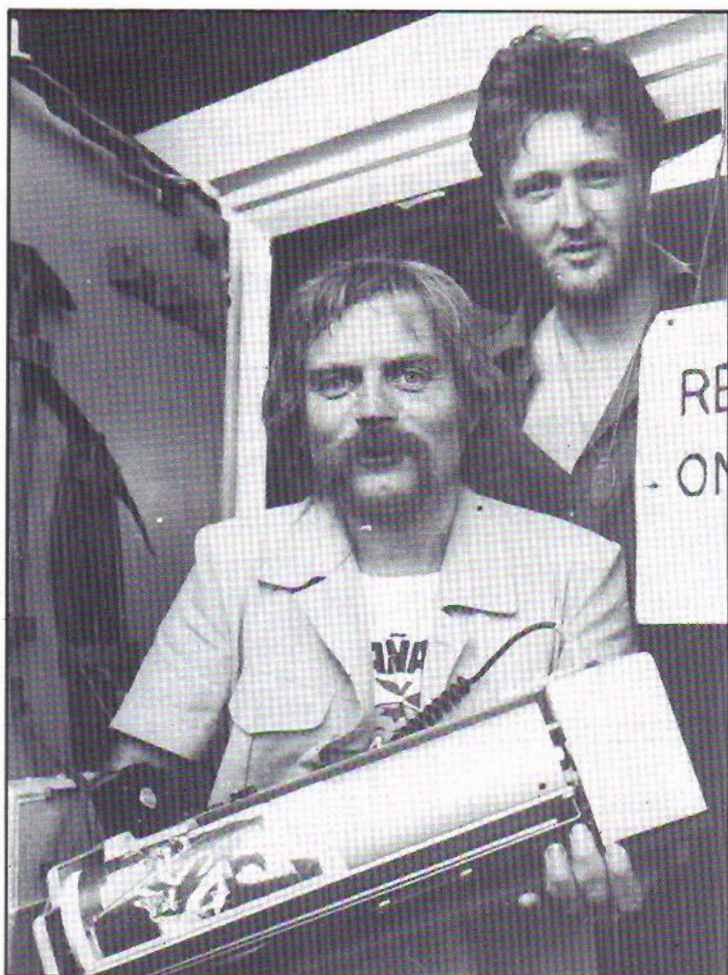
Pi-troppen gjør klar. S-3, major Pind slund samt ing. off. major Pettersen hiver seg i bilen etter morgenbriefen.

Løytnant Greve i Pionertroppen gir sine ordre Karene stiller opp. Utstyr kontrolleres. Sitter hjelmen skikkelig fast? Er splintvesten skikkelig igjenkneppet?

Snart er gjengen i full sving med minedetektorer og prodder. Seks og en halv time i steikende sol. Ingen miner funnet, — denne gangen....

Mine eller en flatklemt ølboks under det øverste gruslaget?

Dagbladets Jan-Erik Smilden sendte telefotos til Norge på 7 minutter, godt assistert av bl.a. radiooperatør Jørgen Løvstrun i Radio Norge

FØRSTE TELEFOTO OVER RADIO NORGE

Dagbladet alltid foran. Også i Ebel es Saqi, godt assistert av den lokale presse-tjenesten og ekspertisen i Radio Norge.

Avisens Libanon-spesialist Jan Erik Smilden dukket opp med en telefotosender til ca. 50.000 kroner da han og kollega Harald Stanghelle fra Arbeiderbladet fulgte rotasjonen. Og så skjedde det: En israelsk «provokasjon».

Episoden ble festet på filmen. Rask fremkalling, kopiering og dernest bilde hjem til redaksjonen.

Nå tok det litt tid å komme gjennom. Fotosending krever nemlig klare signaler. på grunn av jordkrumningen går ikke radiobølgene i direkte linje, men brytes av i atmosfæren på vei til Tuentangen radiostasjon nær Lillestrøm, og derfra videre til Dagbladets fotoavdeling.

.....OG DETTE SKREV JOURNALISTENE:

«Den israelske tilbaketrekningen en kjempebløff».

Dette var essensen i de første artiklene Dagbladets

Jan-Erik Smilden og Arbeiderbladets Harald Stanghelle sendte hjem etter besøk i UNIFIL-sonen, hos Lahad i Marjayoun og hos flyktninger. De kjørte bl.a. gjennom det meget sensitive, sørlige operasjonsområdet til

irene, og tok taxi tilbake gjennom ca. 15 CP-er i Enklaven. Et sted ble de oppholdt i ca. 20 minutter.

Journalistene var tilfeldigvis ved CP-en inn til Ebel es Saqi da IDF presset seg inn med en PPK. «FN-Ola smalt til israelerne» var tittelen Smilden brukte i Dagbladet, illustrert med bilde sendt over Radio Norge.

VELFERDEN PÅ BESØK

TERRENGLØP

— Velferd er viktig. Bruk oss så mye som mulig, sa Velferdsinspektøren for Hæren, oberstløytnant Raymond Gjertsen (il venstre) da han nylig besøkte Norbatt og Normaintcoy. Her i samtale med soldatene Stig Bakken og Kjell Arne Nordbø som bemanner CP 4-21 i Blat.

Bevilningene til velferd er rimelig gode. Det er få, om noen andre nasjoner, som bruker såpass store summer som oss på velferd. Jeg håper dere alle sammen drar nytte av vår satsing, og selv er jeg her blant annet for å se hvor pengene blir av.

Dette sa Velferdsinspektøren for Hæren, oberstløytnant Raymond Gjertsen, da han nylig var på besøk i Norbatt og Normaintcoy. Sammen med reisebyråleder Svein R. Bruun, en velkjent skikkelse for norske FN-soldater,

var Gjertsen blant annet i Rachaia og Blat. Her fikk han møte mannskapene på nært hold og stille og besvare spørsmål. Under sitt opphold hos tropp 2 Kp B i Blat ga Velferdsinspektøren dette råd: — Tenk nøye gjennom hva dere kunne trenge av velferdsmidler. Skriv det ned på en lapp og sørg for at den havner hos velferdsoffiseren i Norbatt, kaptein Grevsjøtt. Hjelp hverandre med ideer og initiativ. Bruk velferdsoffiseren så mye som mulig. Ofte finnes det midler som kan

være med på å øke trivselen blant mannskapene.

Under besøket i Blat benyttet mange av soldatene anledningen til å stille spørsmål til bataljonens reiseoffiser, fenrik Giske, og til reisebyråleder Bruun. Disse på sin side ga mange gode råd for de permisjonsreiser som hver enkelt soldat og befal i løpet av den kommende tiden skal gjennomføre. De fleste til Norge, men også mange til Kypros og andre reisemål.

Resultatliste terrengløp i Rachaia 15. juni. 6,2 km.

Klasse 1, 20-34 år

1. Atle Thonstad, STKP, 21.56
2. Tommy Aunan, STKP, 24.01
3. Fenr. Hoggen, STKP, 24.50
4. Kristian Gjerdrum, STKP

5. Karl Gunnar Bakke, Kp B, 25.20
6. Dagfinn Wærness, STKP, 25.37
7. Inge Lindefjell, Kp A, 26.20
8. Erling Hjelmseth, STKP, 26.21
9. Riiser, Kp B, 26.48
10. Harald Torgersens, STKP, 26.52

Klasse 2, 35-42 år

1. Kapt. Haugsdal, STKP, 27.55
2. Per Woldseth, STKP, 28.13

Klasse 3, 43-49 år

1. Kaptein Grønnås, STKP, 27.40

Klasse 5, 55-59 år

1. Major Risdal, BNST, 32.30

Det var ialt 30 deltakere. Fire brøt løpet.

Terrengløpets raskeste, Atle Thonstad, sammen med eldste deltaker, major Olav Risdal.

MAGER TRØST

Sanitetstroppens ambulanser er i elendig stand, og får stadig motorstopp. Hjertesukk fra sykepleier Holthe: "Det er mye lettere å arbeide med pasienten når bilen ikke går".

22

OM ALKOHOL

"Alkoholholdige drikker er en av Guds mange gaver". (Sitat feltprest Torbjørn Olsen)

SKRYT

"Dere er Norges beste soldater" (Ob.lt. Per Thorsen på bn-

oppstillingen før kongens enkomst).

OM JOURNALISTER

"En journalist skiller klinten fra hveten, og trykker klinten".

(Gudmund Hernes i "Hvorfor alt går galt")

DET GÅR ALLTID EN MARSJ I TIBNINE....

Forskjellen ligger kun i betegnelsene. For den lett kuperte landeveisløypa på 12,3 km er den samme enten man kaller den sommermarsjen, FN-marsjen, Tibnine-marsjen eller julemarsjen.

Alle marsjene har sin egen medalje. Den eneste som arrangeres hele året er Tibninemarsjen. Og tidskravet: 2 timer for AG-bevæpnet, 1.50 for pistolfolket.

— Men den skal til gjengjeld gjennomføres fem ganger for å kvalifisere til medalje, sier kaptein og marsjkonge Knut Enge. Når denne utgaven av Blue Beret kommer ut sliter Enge marsjstøvlene i marsjsportens Mekka, — Nijmeegen i Holland.

PIO forsøkte «sommermarsjen» som ble arrangert i juni. Sett med infanteriøyne kan nok marsjen sammenlignes med en «speidertur». Ikke noe galt med speiderne, — de har mye lek, moro og en smule alvor, men den helt STORE fysiske utfordringen var nå ikke marsjen. Men kanskje desto mer populær?

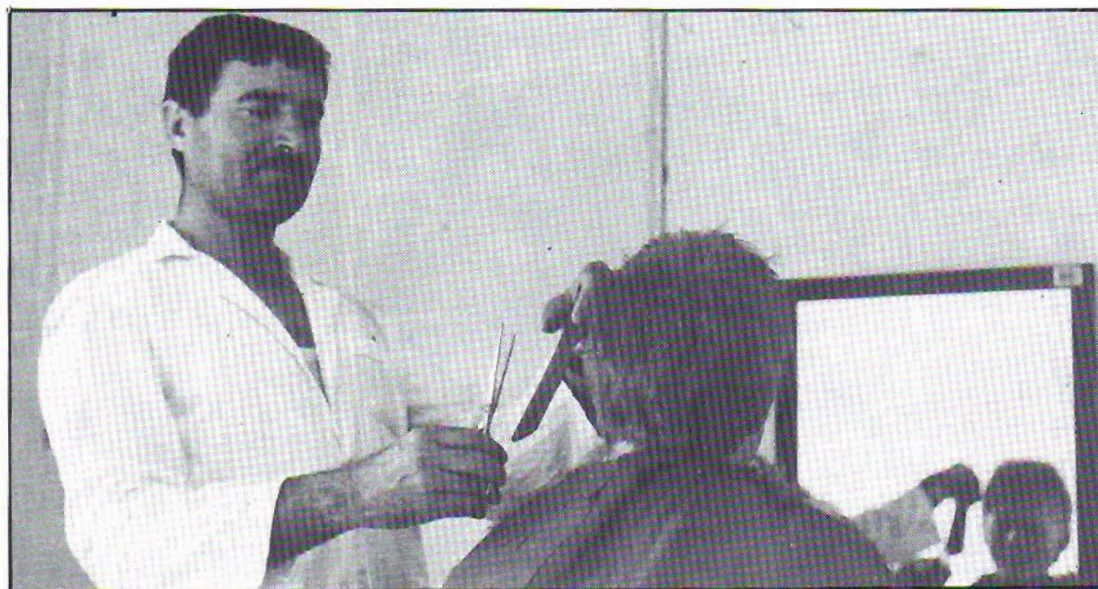

Deltakere i «Sommermarsjen». Fra venstre fenrik Reidar Pedersen (Norbatt), kaptein Edvard Lindrupsen, løytnant Eivind Bjerke og løytnant Svein Ellingsen. Pedersen var den eneste som fikk gnagsår. Men så gikk han da også i lånte støvler, og er artillerist...

— Vi tar det som en tur. Det er ikke meningen å slite seg ut, sier et par av marsjveteranene i verkstedkompaniet. Og etter morgenturen: En rask dusj og en herlig frokost. Bare DEN er verd gjennomføringen. Og hvis nå først infanteristen virkelig vil slite, så kan han jo ta løypa (og dermed Tibnine-marsjen)fem ganger i løpet av dagen....

Frisören

Frisør Marouf Monzir i Ebel es Saqi klipper hår og stusser skjegg for UNIFILS regning. Teknikken er upåklagelig, — «håndverket» likeså: Men vær obs. på språkbruken når du bestiller frisyre. Mr. Monzirs engelsk-kunnskaper er nemlig noe begrenset. Og frisyrene er som følger: 1)Normal. 2)Short. 3)Very. Velger du sistnevnte trenger du ikke klippe deg flere ganger iløpet av kontingenten...

Marouf Monzir med Bjørn Skarstein fra Sambandstroppen i stolen. Det er ikke få tusen norske FN-soldater frisören har klippet siden 1978.

BAKSTREVER PÅ MARTINIHØYDEN

Her er løsningen på alle dokøer: Toalettmodell Martinihøyden. Hullet i gulvet setter store krav til såvel hurtighet som lår-muskulatur. Hygienisk må det også være midt i blinken, for ikke å si i dusjen. Før dusjer du i sanitærhjørnet går mye av vannet rett i døhullet, ofte sammen med såpa som glapp. Enkelt og greit, bare du ikke trør noen centimeter feil, da.

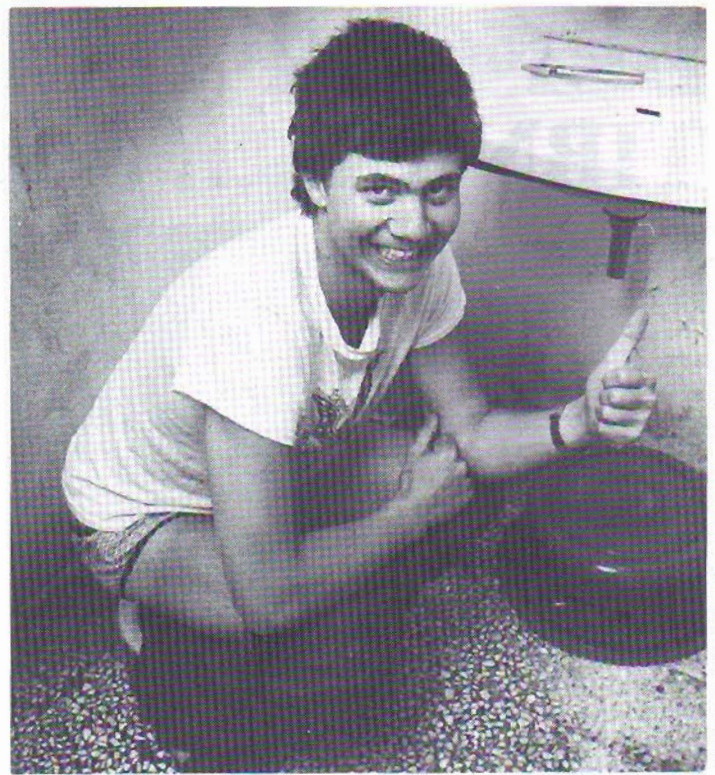
Vasken er også en artig sak. Her er ingen avløpsrør. Dermed kan du kombinere tannpussen med beinvasken. Colgate — en ring av selvtillit for ånde og tær.

Tro endelig ikke at det blir noen endring på forholdet.

Rett nok var det noen bortskjemte, misfornøyde soldater som ytret et forsiktig ønske (les krav) om et vanlig sittetoalett, du vet et slikt som du kan sette deg godt tilrette på med Dagbla' over knærne. Men det var for tre-fire år siden.

Gutta i Norbatt XIV var direkte freidige. De tilbød seg å kjøpe et sittetoalett for egne penger. Uhørt. For hva har vi ikke budsjetter og allverdens håndverkere til?

Mye har rent gjennom røret siden Norbattgutta inntok Martinihøyden med pomp og prakt. Men trengselen er fortsatt stor. Gutta venter tålmodig, og håper ingen får jalla-mage i mellomtiden....

Knut Torgeir Kommedal er optimist på sine etterkommeres vegne. Innen 1990 må da Norbatt ha klart å trylle frem et vanlig sitte-toalett.

MAKEN TIL PRESANG!

Hva gir man i gave til en kvinne som fyller 32 år? Problemstillingen er tildels meget vanskelig, men gutta i Pitroppen er aldri rådløs. Selvsagt stiller man opp med en lastebil. Den må vel dama bli glad for?

Løytnant Dagne Lindheim, populær sykepleier i Saqi, gjorde store øyne da en stor M-6 svingte opp på gårdsplassen 12. juni. Bilen var nemlig en slags "gave" fra

gutta på Pi-høyden med løytnant Greve og fenrik Nergård i spissen. Doningen bar det velklingende navn Dagne, malt med sorte bokstaver på hver side av motorkassen.

Nå kan neppe løytnant Lindheim regne med å beholde lastebilen til odell og eie, men hun er stolt over å ha fått en M-6 oppkalt etter seg. Og gutta på Pi-høyden humrer hver morgen når de starter opp den nydøpte kolossen....

— Hurra, jeg fikk en lastebil i «gave». Ihvertfall bærer den mitt navn, smiler løytnant Dagne Lindheim i Sanitetstropen. Her med «Dagne» i bakgrunnen.

-FN-TJENESTEN FORPLIKTER

Onsdag 29. mai gikk Norbatt XIV over i historien. Norbatt XV overtok ansvaret og oppgavene. Som sjef for begge bataljonene vil jeg takke alle re-kapper, og ønske fortsatt godt samarbeid. Jeg takker også befal og mannskaper i Norbatt XV for grundige forberedelser i Norge, dyktig gjennomført rotasjon og positivt inntrykk så langt.

Det stilles strenge krav til oss som FN-soldater under uvante maktpolitiske og klimatiske forhold. Vi har påtatt oss store forpliktelser, og har manges oppmerksomhet rettet mot oss. Høy disiplin og høvisk oppførsel er derfor helt nødvendige faktorer i vår hverdag. Vi må bruke alle ressurser, all energi, organisasjonstalent og kunnskaper for å hjelpe hverandre. Kameratskap, godt

humør og gjensidig tillit må prege oss helt ned til den minste enhet og posisjon.

Det kreves stor selvspekt for å makte tjenestens krav. Respekt og aktelse for egen adferd, sammen med stor omtanke for de øvrige i lag og tropp, skal gi oss den nødvendige moralske standard.

Vi må av sikkerhetsnysen respektere og forstå nødvendigheten av de militære normer og regler. I alle tjenestestillinger er vi avhengig av den profesjonelle og veldisiplinerte befalingsmann og soldat, — ikke av entusiastiske amatører.

Jeg er glad for at vi til nå ikke har hatt alvorlige uhell eller skader. La oss gjøre alt som står i vår makt for å hindre tragiske hendelser i den tiden vi skal være her. Dette krever omtanke og forstand av

Oberst Helge Skaar

alle, såvel i tjeneste som på permisjon. Hold stilen og det eksempel vi er forventet å være for andre. La oss fortsatt markere oss i UNIFIL som dyktige soldater, ansvarsfulle sjåførere og gode idrettsutøvere. Gjør ditt til for at vi får ord på oss for å holde stil og orden også på permisjoner. Ikke slapp av med hensyn til aktsomhet for din egen helse. Du har en forpliktelse overfor familie og

egen fremtid.

Vær ikke «blåøyet godtroende» på permisjon, men reflektert skeptisk. Hold sammen og hjelp hverandre. Husk at vi under alle omstendigheter er forpliktet til å være gode ambassadører for Norge.

La oss til slutt ønske hverandre vel møtt og lykke til i fredens tjeneste.

Ebel es Saqi, 130685, oberst H.Skaar.

NYE ÅPNINGSTIDER

NORBATT PX

Mandag: 09-11	14.30-16	18-19
Tirsdag: 09-11		14.30-16
Onsdag: Stengt		
Torsdag: 09-11	14.30-16	18-19
Fredag: 09-11	14.30-16	18-19
Lørdag: 08-11		
Søndag: Stengt		

BN-KANTINEN

Mandag: 14.30-16	18-19
Tirsdag: 14.30-16	18-19
Onsdag: Stengt	
Torsdag: 14.30-16	18-19
Fredag: 14.30-16	18-19
Lørdag: 08-11	
Søndag: Stengt	

FN-MISJONER I MIDT-ØSTEN

UNIFIL — United Nations Interim Force in Lebanon. Hovedkvarter: Naqoura.

UNDOF — United Nations Disengagement Observer Force. Hovedkvarter: Damaskus.

UNTSO — United Nations Truce Supervision Organization. Hovedkvarter: Jerusalem.

UNICYP — United Nations Force in Cyprus, Hovedkvarter: Nicosia.

OGG — Observer Group Golan.

OGL — Observer Group Lebanon.

TERMINLISTE FOR UNIFIL-IDRETT I JULI:

- 8.-9. Fotball. Arranger: Irishbatt.
- 19-20. Volleyball. Arranger: Nepbatt.
- 29-30. Basketball. Arranger: Ghanbatt.

